

[Elisabeth Bruun Olesen]

Denne aftale er noget helt enestående på det offentlige arbejdsmarked. Den er udtryk for, at lærerne i solidaritet med deres arbejdsloste kolleger har vist stor vilje til fleksibilitet, noget, som regeringen jo normalt efterlyser. Nu »belønner« undervisningsministeren denne vilje til smidighed ved at ville forringe lærernes normeringsregler.

Normeringsstof er ikke aftalestof, men forhandlingsstof, dvs. at ministeren efter en drøftelse med Danmarks Lærerforening reelt kan lave reglerne, som han vil. Men det har altid været praksis, at den slags regler blev udformet under hensyntagen til indgåede aftaler og i aftalernes ånd.

Ikke desto mindre er ministerens oplæg et forringelsesoplæg: Antallet af timelærerstillinger forhøjes fra $\frac{1}{15}$ til $\frac{1}{10}$. Kommunerne skal kunne besætte et fuldstændig vilkårligt antal deltidstimelærerstillinger i stedet for fuldtidsstillinger i modsætning til efter det gældende cirkulære, hvor kun én timelærer i hver kommune kan tillægges mindre end fuldt timetal.

I dag kan både timelærere og tjenestemænd ansøge om og få nedsat timetal. Med oplægget er frivilligheden forsvundet. Kommunerne skal – ved vilkårlige skøn – kunne undlade at normere tjenestemandstillinger og blot begrunde dette med et evt. kommende fald i børnetallet.

Konkluderende kan det siges, at lærernes smidighed vedrørende afspadsring af alt overarbejde »belønnes« med, at ministeren og regeringen påfører dem nogle dårligere ansættelses- og arbejdsforhold – og at ministeren tilsyneladende ønsker at presse forringelserne ned over lærerne, uden at han ulejlig sig med at forhandle med Lærerforeningen.

Svar (15/3 84):

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Det fremgår af begrundelsen for spørgsmålet, at der sigtes til de ændringer i de for folkeskolens lærere gældende normeringsregler, som undervisningsministeriet i et cirkulære af 5. marts 1984 har gennemført med virkning fra 1. august 1984.

Ændringerne er foretaget på følgende punkter:

1) Adgangen for en kommune til at normere deltidsstillinger som timelærer er udvidet,

således at antallet af stillinger med mindre end fuldt pligtigt timetal kan svare til antallet af skoler i kommunen.

Efter de hidtidige regler kan der kun oprettes én deltidsstilling som timelærer i hver kommune. Ændringen skaber langt større fleksibilitet og ændrer i øvrigt ikke det forhold, at folkeskolelærere har mulighed for – efter eget ønske – at få nedsat tjenestetid, såfremt det af vedkommende kommune skønnes foreneligt med tjenestens tarv.

2) Antallet af stillinger som timelærer er ændret fra $\frac{1}{15}$ til $\frac{1}{10}$ af det samlede antal lærerstillinger.

Ændringen medfører en forøgelse af antallet af timelærerstillinger i forhold til antallet af stillinger som lærer/overlærer (tjenestemandstillinger), men den medfører ingen ændring af det samlede antal lærerstillinger. Ændringen giver kommunerne øget mulighed for at undgå afskedigelse af tjenestemandssatte lærere.

3) Kompetencen til at konvertere tjenestemandstillinger til timelærerstillinger er overført fra undervisningsministeriet til vedkommende kommune i tilfælde, hvor beregninger over antallet af elever viser, at kommunen i de nærmest følgende år vil få en nedgang i behovet for lærerstillinger.

Ændringen giver kommunerne adgang til – ved ledighed – at konvertere tjenestemandstillinger til timelærerstillinger for at undgå normering af flere tjenestemandstillinger, end der på længere sigt er behov for. Hidtil har denne kompetence været placeret i undervisningsministeriet.

De gennemførte ændringer skaber øget fleksibilitet på normeringsområdet i en situation, hvor elevtallet og – som følge heraf – behovet for lærerstillinger falder.

Jeg skal tilføje, at det ikke er rigtigt, når det i begrundelsen for spørgsmålet er anført, at de nævnte ændringer er gennemført uden forhandlinger med Lærerforeningen. Ændringerne har tværtimod været genstand for forhandlinger mellem undervisningsministeriet og Danmarks Lærerforening ved flere møder siden sommeren 1983, men det har ikke været muligt at nå til enighed om den løsning, som nu er gennemført – og som efter min opfattelse er særdeles rimelig.